

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

Σας καλωσορίζω στην σημερινή συγκέντρωση όλους εσάς που ήρθατε εδώ στη Βέροια, στην ιστορική αυτή πόλη της ελληνικής Μακεδονίας μας με τό λαμπρό παρελθόν και την υπερδισχιλιετή ιστορία.

Όλους εσάς που συγκεντρωθήκατε εδώ στην Πλατεία Ωρολογίου, λίγα μόλις μέτρα από τό σημείο όπου διατηρείται μέχρι σήμερα τό βήμα από τό οποίο κήρυξε για πρώτη φορά τό Ευαγγέλιο του Χριστού ο απόστολος Παῦλος στην ελληνική Βέροια και στην ελληνική γλώσσα.

Σας καλωσορίζω όλους εσάς που δέν ανταποκριθήκατε απλῶς στό κάλεσμα του Δήμου της Βεροίας και της Ἐκκλησίας, που ἐκφράζουν τήν ἀγωνία τους για τήν κατάληξη τῶν διαπραγματεύσεων της χώρας μας με τό γειτονικό κράτος τῶν Σκοπίων σχετικά με τό ὄνομά του, ἀλλά ἀκούσατε τή φωνή της καρδιάς σας, ἀκούσατε τή φωνή της πατρίδος μας, της Μακεδονίας μας, και ἀνταποκριθήκατε στό δικό της κάλεσμα, και ήρθατε εδώ για νά ἐνώσουμε τή φωνή μας μαζί με όλους ὅσους τήν ἴδια ὥρα σέ ἄλλες πόλεις της Ἑλλάδος συγκεντρώθηκαν για νά διαδηλώσουν για τόν ἴδιο σκοπό, ὥστε νά ἀκουσθεῖ ἡχηρό τό μήνυμά μας πρὸς ὅσους διαπραγματεύονται με τή γειτονική χώρα ὅτι τό ὄνομά μας, ἡ ταυτότητά μας, ἡ ιστορία μας δέν εἶναι διαπραγματεύσιμα.

Πολλά ἔχουν ἀκουσθεῖ τούς τελευταίους μῆνες για τό συζητούμενο ὄνομα της γειτονικής χώρας τῶν Σκοπίων και για τά συλλαλητήρια που ὀργανώθηκαν και ὀργανώνονται σήμερα σέ 24 πόλεις της Ἑλλάδος. Κάποιοι ἀποροῦν και ἀμφισβητοῦν τό δικαίωμά μας νά ὑψώνουμε τή φωνή μας για νά ἐκφράσουμε τή βούλησή μας νά μὴν χαρίσουμε τό ὄνομά μας, νά μὴν χαρίσουμε τό ὄνομα της Μακεδονίας μας σέ κανέναν ἄλλο διεκδικητή.

Ὅμως κάνουν λάθος. Μπορεῖ νά μὴν εἶναι δική μας ὑπόθεση ἡ ἐξωτερική πολιτική της χώρας μας. Μπορεῖ νά μὴν εἶναι δική μας ὑπόθεση ἡ διαπραγμάτευση με τό γειτονικό μας κράτος. Ἀλλά εἶναι δικό μας τό ὄνομα της Μακεδονίας, εἶναι δική μας ἡ ταυτότητα και ὁ πολιτισμός της, εἶναι δικοί μας κληρονομιά οἱ βασιλικοὶ τάφοι και τό ἀνάκτορο του Φιλίππου στη Βεργίνα (στὶς Αἰγές), εἶναι δική μας ἡ σχολή του Ἀριστοτέλη στη Μίεζα, και κανείς δέν ἔχει δικαίωμα νά διαπραγματεύεται για ἐμᾶς χωρίς ἐμᾶς. Κανείς δέν ἔχει δικαίωμα νά διαπραγματεύεται χωρίς τή γνώμη αὐτοῦ του λαοῦ για τόν τόπο του.

Γι' αὐτό εἴμαστε σήμερα ἐδῶ, για νά διακηρύξουμε πρὸς ὅσους δέν τό ἔχουν κατανοήσει ἀκόμη ὅτι «αὐτό που κερδήθηκε με αἷμα δέν μπορεῖ νά ξεπουληθεῖ με τό μελάνι μιᾶς ὑπογραφῆς».

Και ἡ Μακεδονία μας κερδήθηκε με αἷμα, με τό αἷμα τῶν πατέρων μας, ὅλων ἐκείνων που ἀγωνίσθηκαν και θυσιάσθηκαν ἀπό τή Νάουσα, τή Βέροια, τήν Ἀλεξάνδρεια, τό Ρουμλούκι και τά χωριά του ἡρωικοῦ Βάλτου και ἀπό ὅλη τήν Ἑλλάδα, που ἀγωνίσθηκαν στό πλευρό τῶν Ἑλλήνων Μακεδόνων, για νά παραμείνει ἡ Μακεδονία ελληνική και νά μὴν ἐκσλαβισθεῖ.

Εἴμαστε ἐδῶ για νά διαμαρτυρηθοῦμε για τή χρήση του ὀνόματός μας, του ὀνόματος της Μακεδονίας μας, ἀπό τούς βόρειους γείτονές μας που τό καπηλεύονται.

Γιατί πῶς εἶναι δυνατόν νά ὀνομάζονται Μακεδόνες; Πῶς εἶναι δυνατόν νά πάρουν με τήν ὑπογραφή μας τό ὄνομα της Μακεδονίας μας, ὅταν οἱ ἴδιοι ὀμολογοῦν ὅτι:

«Εἴμαστε Σλάβοι που ήρθαμε στην περιοχή τόν 6ο αἰῶνα και δέν ἔχουμε σχέση με τόν Μέγα Ἀλέξανδρο», ὅπως ἔλεγε ὁ πρόην πρόεδρος της ΠΓΔΜ, Kiro Gligorov,

«Εἶναι ἀπλά γελοία ἡ σύνδεσή μας με τόν Μέγα Ἀλέξανδρο», ὀμολογεῖ ὁ Miroslav Grčev, Δήμαρχος Σκοπίων.

«Ο Μέγας Αλέξανδρος δέν ήταν ποτέ κομμάτι τῆς ἱστορίας μας. Ἐγινε τά τελευταῖα χρόνια», ὁμολογεῖ καί ὁ Petre Silegon, Δήμαρχος Σκοπίων.

«Ἡ ἀρχαία Μακεδονία δέν βρίσκεται ἐδῶ ἀλλά νοτιότερα (στήν Ἑλλάδα)», λέγει καί ὁ Ljubco Georgievski, πρῶην πρωθυπουργός τῆς ΠΓΔΜ.

«Εἴμαστε Σλάβοι καί μιλοῦμε τή σλαβική γλῶσσα», δήλωσε ἡ Ljubica Acevska, πρῶην πρέσβυς τῆς ΠΓΔΜ στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, καί

«Προσπαθοῦμε νά μετατρέψουμε ἓνα σλαβικό ἔθνος σέ ἐλληνικό», παραδέχεται ὁ Toni Deskoski, καθηγητής τοῦ Δικαίου στό Πανεπιστήμιο τῶν Σκοπίων.

Πῶς, λοιπόν, εἶναι δυνατόν νά τοὺς παραχωρήσουμε ἐμεῖς τό ὄνομα «Μακεδονία», ἀφήνοντάς τους μάλιστα, ὅπως εἶπε πρόσφατα ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, νά ἐπιλέξουν αὐτοί τόν προσδιορισμό πού θά τόν συνοδεύει ἀνάμεσα στό Νέα, Ἄνω καί Βόρεια Μακεδονία, μέ τά ὁποῖα ἤδη ἡ ἐλληνική πλευρά συμφωνεῖ;

Ὅμως ἂν αὐτοί πάρουν τό ὄνομά μας καί ὀνομασθοῦν Μακεδονία καί Μακεδόνες, ἐμεῖς τί θά εἴμαστε;

Γιατί ἀκόμη καί ἂν πάρουν ἓνα σύνθετο ὄνομα πού θά περιέχει τόν ὄρο Μακεδονία, πῶς θά ὀνομάζονται οἱ κάτοικοί της; Πῶς θά ὀνομάζεται ἡ γλῶσσα της;

Εἶναι, λοιπόν, δυνατόν νά μήν ἀντιδροῦμε στίς διαφαινόμενες αὐτές ἐξελίξεις;

Ἀσφαλῶς, καί δέν ἀσκοῦμε ἐμεῖς τήν ἐξωτερική πολιτική τῆς χώρας μας, ἀλλά πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν μιλοῦμε καί νά μήν ἀντιδροῦμε;

Πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν ἔχει φωνή ἡ Ἐκκλησία μας, πού ἐκφράζει τή φωνή τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καί μάλιστα ὅταν κάνουν πῶς δέν τήν ἀκοῦν οἱ ἐκλεγμένοι ἐκπρόσωποί του;

Πῶς εἶναι δυνατόν νά μήν ἔχουμε δικαίωμα ἐμεῖς, τοπική αὐτοδιοίκηση καί Ἐκκλησία, γιά ἓνα τόσο καίριο θέμα, ὅταν ἔχει δικαίωμα νά τό κάνει γιά λιγότερο σημαντικά θέματα ἡ κάθε ὀργάνωση καί ἡ κάθε συλλογικότητα;

Ἐμεῖς ἐκφράζουμε θαρραλέα τήν ἄποψή μας, γιατί εἶναι τό δικό μας ὄνομα πού παραχωρεῖται, καί δέν ὑποχωροῦν ἀπό τίποτε οἱ γείτονές μας, ἂν προσθέσουν ἓνα συνθετικό στό ὄνομα τῆς Μακεδονίας, ἂν ὀνομασθοῦν δηλαδή Ἄνω ἢ Νέα Μακεδονία, γιατί συνεχίζουν νά καπηλεύονται τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας μας καί μάλιστα μέ τήν ὑπογραφή μας, ἂν συμφωνήσουμε, ἐνῶ ἐμεῖς χάνουμε τά πάντα, χάνουμε τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας μας.

Διαπραγματευόμαστε ὡς χώρα τόσους μῆνες. Ἀλλά μέ ποιούς διαπραγματευόμαστε; Μέ κάποιους πού εἶχαν ἐλληνική ταυτότητα καί τήν ἀρνήθηκαν, ὅπως ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι, καί πρόδωσαν τήν Ἑλλάδα καί ἔγιναν «γενίτσαροι», περνώντας στήν ἄλλη πλευρά γιά νά διεκδικοῦν τώρα ὄχι μόνο τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας ἀλλά καί νά ὀνειρεύονται μιᾷ ἐνιαῖα σλαβική Μακεδονία πού θά φθάνει μέχρι τό Αἰγαῖο.

Μέ αὐτούς διαπραγματευόμαστε. Μέ αὐτούς πού δέν θέλουν νά ἀλλάξουν οὔτε τό ὄνομα τῆς σχισματικῆς Ἐκκλησίας τους πού μόνοι τους ὀνόμασαν «Μακεδονική Ἐκκλησία» καί δέν ἀναγνωρίζεται ἀπό καμία ἄλλη Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Μέ εκείνους πού, ἐνῶ ζητοῦν τήν Αὐτοκεφαλία καί τήν ἀναγνώριση ἀπό τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, τολμοῦν νά ἐπαναλαμβάνουν ὅλη τήν ἀνυπόστατη ἱστορικά προπαγάνδα ὅτι «ὁ Χριστός ἔστειλε τόν ἀπόστολο Παῦλο σέ αὐτή τή Μακεδονική γῆ», δηλαδή στά Σκόπια, «γιά νά κηρύξει τό Εὐαγγέλιο, καί δεχτήκαμε», λένε, «τό Εὐαγγέλιο ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο! Αὐτό εἶναι τό πρῶτο δένδρο τῆς Μακεδονικῆς Ἐκκλησίας στά Βαλκάνια καί ἡ πρώτη Ἐκκλησία στήν Εὐρώπη».

Στά Σκόπια κήρυξε ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἤ στούς Φιλίππους, τή Θεσσαλονίκη καί ἐδῶ τή Βέροια; Στή σλαβική γλώσσα μίλησε ἢ στήν ἑλληνική; Ἦ μήπως σλαβικά μιλοῦσε ὁ Μακεδόνας πού εἶδε ὁ ἀπόστολος Παῦλος σέ ὄραμα στήν Τρωάδα καί τόν κάλεσε λέγοντας: «Διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν». Καί σέ ποιά γλώσσα ἔγραψε ὁ ἀπόστολος Παῦλος τίς ἐπιστολές του πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς καί τοὺς Φιλιππησίους; Δέν τίς ἔγραψε στά ἑλληνικά; Τότε ποιοί εἶναι αὐτοί πού συντηροῦν ψεύτικους μύθους; Ἐμεῖς ἢ ἐκεῖνοι πού ἰσχυρίζονται καί μάλιστα διὰ στόματος ἐπισκόπου τῆς αὐτοαποκαλούμενης «Μακεδονικῆς Ἐκκλησίας» ὅτι οἱ Ἕλληνες «ἄλλαξαν τό ὄνομα Solun καί τό ἔκαναν Θεσσαλονίκη καί τώρα θέλουν ὁλόκληρη τή μακεδονική γῆ μας νά ἀλλάξει ὄνομα καί νά ἀποκτήσει προσθήκη». Ξεχνοῦν ὅμως ὅτι, ὅταν ἔγραφε ὁ ἀπόστολος Παῦλος τίς ἐπιστολές του πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς, ἐκεῖνοι ἦταν στήν ἀφάνεια καί βρισκόταν χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά ἀπὸ τήν περιοχή στήν ὁποία κατοικοῦν σήμερα. Βρισκόταν στή βορειανατολική Εὐρώπη, καί μόνο αἰῶνες ἀργότερα, ὅταν ἦρθαν καί ἐγκαταστάθηκαν στή Βαλκανική, εἰσῆλθαν στό προσκήνιο τῆς ἱστορίας καί ἀπέκτησαν ἀλφάβητο χάρις στούς Ἕλληνες, Θεσσαλονικεῖς ἀδελφούς, τοὺς ἁγίους Κύριλλο καί Μεθόδιο, τοὺς Μακεδόνες. Γι' αὐτό καί θά πρέπει νά αἰσθάνονται εὐγνωμοσύνη γιά τοὺς δύο Ἕλληνες Μακεδόνες ἁγίους πού τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τό ψηλαφητό σκοτάδι στό ὁποῖο ζοῦσαν. Ἀλλά αὐτό εἶναι, δυστυχῶς, τό ἐπίπεδό τους.

Εἶναι, λοιπόν, αὐτοί συνομιλητές μέ τοὺς ὁποίους μποροῦμε νά διαπραγματευόμαστε σοβαρά καί νά ἐλπίζουμε ὅτι δέν θά ξαναλλάξουν τό Σύνταγμά τους καί δέν θά ἐγείρουν καί πάλι τίς γνωστές ἀλτρωτικές ἐπιδιώξεις τους εἰς βάρος τῆς Μακεδονίας μας;

Ὅταν τώρα, πού ἔχουν ἀνάγκη νά συμφωνήσουμε, προκειμένου νά ἐνταχθοῦν στό ΝΑΤΟ καί τήν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, γιά νά διατηρηθοῦν ὡς κράτος, τολμοῦν νά μᾶς κατηγοροῦν γιά δῆθεν ὁλοκαῦτωμα τῶν ἀδελφῶν τους, γιά τό ὁποῖο εἶναι δῆθεν ὑπαίτιοι οἱ Ἕλληνες καί γιά σφαγές δῆθεν Μακεδόνων, γιά τίς ὁποῖες ζητοῦν ἀποζημιώσεις, τί θά συμβεῖ ὅταν θά ἔχουν αὐτό πού διακαῶς ἐπιθυμοῦν, τό ὄνομα δηλαδή τῆς Μακεδονίας, καί μάλιστα μέ τήν ὑπογραφή μας. Καί ὅταν θά εἴμαστε ἐμεῖς ἐπαρχία μέ τό ὄνομα Μακεδονία καί ἐκεῖνοι κράτος, τότε τί θά λέμε καί τί θά μποροῦμε νά κάνουμε;

Καί δέν εἶναι μόνο τό γεγονός ὅτι οἱ γείτονές μας δείχνουν αὐτὴν τήν ἐπιμονή καί τήν ἐμμονή στά ἰδεολογήματα πού τεχνηέντως καλλιέργησαν ἐπὶ δεκαετίες εἰς βάρος μας, ἀλλά δυστυχῶς βρίσκονται καί Ἕλληνες πού ὑποστηρίζουν ἀνάλογες ἀπόψεις καί καθυβρίζουν ὅσους εἶναι ἀντίθετοι στό ξεπούλημα τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας μας, ὅπως συνέβη πρό ἡμερῶν μέ τόν συμπολίτη μας ἀπὸ τήν Ἀλεξάνδρεια, πού εἶναι σύμβουλος στρατηγικοῦ σχεδιασμοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας μας.

Πῶς μπορεῖ ἓνας ἀνιστόρητος νά κατηγορεῖ μέ τόσο προσβλητικό τρόπο τοὺς συμπολίτες του, λέγοντας ὅτι ἡ περιοχή τῆς Ἀλεξάνδρειας δέν ἔχει σχέση μέ τόν Μέγα Ἀλέξανδρο καί ὅτι ἡ σχέση τῆς μέ τόν Μακεδόνα στρατηλάτη εἶναι ἓνας μῦθος.

Ναί, μπορεῖ νά ἦταν βάλτος ἡ περιοχή, ἀλλά σέ αὐτόν τόν βάλτο πολέμησε ὁ Ἑλληνισμός, πολέμησαν οἱ Μακεδόνες, οἱ Μακεδονομάχοι, ὅσοι εἶχαν ἑλληνικὴ συνείδηση, ἔστω καί ἂν μιλοῦσαν τή σλαβική γλώσσα ἢ τή βλάχικη, γιά νά ἐλευθερώσουν τή Μακεδονία καί ἀπὸ τοὺς Τούρκους καί ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους καί τοὺς συνεργάτες τους. Καί πολεμοῦσαν, γιατί εἶχαν ἀπόλυτη συνείδηση καί συναίσθηση τῆς ἑλληνικότητάς τους. Γιατί μέ αὐτὴ τήν ἱστορία τοῦ τόπου τους,

πού ο κ. Καρανίκας χαρακτηρίζει μύθο, μεγάλωσαν και κρατήθηκαν Έλληνες. Γιατί δεν είναι μύθος ή παρουσία του Μεγάλου Αλεξάνδρου και των Μακεδόνων ούτε στην Ήμαθία, ούτε στη Βεργίνα, εκεί όπου βρίσκονται οι βασιλικοί τάφοι και τα ανάκτορα των Μακεδόνων, αδιάψευστοι μάρτυρες της ελληνικότητας των Μακεδόνων, ούτε στη Μίεζα, όπου βρίσκεται η σχολή του Αριστοτέλη, όπου μαθήτευσε ο Μέγας Αλέξανδρος, ούτε βεβαίως στην Πέλλα και τό Δίο.

Και εάν όλα αυτά τα άγνοει ο κ. Καρανίκας, τότε είναι ανιστόρητος και κακώς πληρώνεται από τό ελληνικό κράτος ως σύμβουλος του πρωθυπουργού για νά καθυβρίζει και νά προσβάλλει τούς συμπολίτες του. Εάν πάλι δεν τα άγνοει, αλλά σκόπιμα διατυπώνει αυτές τίς απόψεις, διαστρεβλώνοντας τήν ιστορία, τότε είναι κυριολεκτικά επικίνδυνος για τά έθνικά μας συμφέροντα και δεν μπορεί νά είναι σύμβουλος του πρωθυπουργού τής χώρας μας.

Θέλουμε τήν ειρηνική συνύπαρξη μέ τούς γείτονές μας, θέλουμε νά μπούνε στό NATO, θέλουμε νά μπούνε στην Εϋρωπαϊκή Ένωση, αλλά ή ειρηνική συνύπαρξη διασφαλίζεται μόνο μέ τόν αλληλοσεβασμό.

Μέ τούς γείτονές μας θέλουμε νά ζοϋμε ειρηνικά και άδελφωμένα. Άς βοηθήσουν, λοιπόν, και εκείνοι πρós αυτή τήν κατεύθυνση. Άς διαλέξουν για τή χώρα τους ένα όνομα πού νά ταιριάζει μέ τήν πραγματική τους καταγωγή και ιστορία, διότι μονάχα έτσι θά ώφεληθούν μακροπρόθεσμα, διότι μονάχα έτσι θά μπορέσουν νά εξασφαλίσουν και για τόν δικό τους λαό συνοχή και σταθερότητα.

Άς μήν αϋταπατῶνται οί γείτονές μας. Όσο θά προσπαθοϋν νά ζοϋν βασισμένοι επάνω σέ ένα ψέμα, θά βρίσκονται διαρκώς άντιμέτωποι μέ πέντε χιλιάδες άρχαίες ελληνικές επιτύμβιες πλάκες τής Μακεδονίας μας, πού θά τούς γελοιοποιοϋν μπροστά στα μάτια τής διεθνούς επιστημονικής κοινότητας.

Όσο θά κοπιάζουν νά στηρίξουν τήν πονηριά και τήν ψευτιά μιās αϋθαίρετης επί Τίτο κρατικής παρθενογένεσης, θά σκοντάφτουν και θά ματώνουν επάνω στόν άρχαιολογικό όγκόλιθο των εϋρημάτων τής Βεργίνας και του Δίου.

Όσο θά προσπαθοϋν νά πείσουν τούς εαυτούς του για τήν ψευδοκαταγωγή τους, θά τούς διαψεύδει σέ κάθε βήμα, ό ίδιος ό πρόεδρός τους ό Γκλιγκόρφ, λέγοντάς τους: «Έμείς δεν έχουμε καμία σχέση μέ τή Μακεδονία. Έμείς είμαστε Σλάβοι».

Η ειρηνική, λοιπόν, συνύπαρξη μέ τό γειτονικό κράτος μπορεί νά βασισθεί μόνο στην αλήθεια τής ιστορίας. Και τό όνομα τής Μακεδονίας πού διεκδικοϋν και έχουν σφετερισθεί τίς τελευταίες δεκαετίες δεν άνταποκρίνεται στην αλήθεια τής ιστορίας.

Κατά συνέπεια δεν παραχωροϋν τίποτε, αν θά δεχθοϋν μία σύνθετη όνομασία. Αντίθετα έμείς, αν τούς χαρίσουμε τό όνομα, βάζουμε τήν ύπογραφή μας και αναγνωρίζουμε διεθνή νομική ύπόσταση σέ ένα κράτος μέ τό όνομα τής Μακεδονίας μας, νομική ύπόσταση πού δεν είχε ποτέ ως πρώτη Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία. Και ακόμη ή ύποχωρητικότητα μας δίνει στους γείτονές μας τό μήνυμα ότι μποροϋν νά αϋξήσουν τίς απαιτήσεις τους εναντι τής χώρας μας, και σέ όσους τούς ύποστηρίζουν νά αϋξήσουν τίς πιέσεις τους.

Ζητοϋμε, λοιπόν, για ακόμη μία φορά και δεν θά παύσουμε μέχρι τό τέλος νά ζητοϋμε, νά ακουσθεί ή φωνή μας, νά ακουσθεί ή φωνή του λαοϋ, τής Έκκλησίας, τής τοπικής Αϋτοδιοικήσεως. Δεν μποροϋν νά τήν άγνοοϋν μέ διάφορα προσχήματα και προφάσεις. Δεν μποροϋν νά ξεχνοϋν όσοι διαπραγματεύονται ότι για μάς διαπραγματεύονται και έχουν τεράστια εϋθύνη και απέναντι στόν λαό πού διατρανώνει και σήμερα τή βούλησή του. Έχουν τεράστια εϋθύνη απέναντι στην πατρίδα και τήν ιστορία, απέναντι στό μέλλον αϋτου του τόπου και των παιδιών μας.

Καί ακόμη δέν εἶναι δυνατόν τό γειτονικό κράτος τῶν Σκοπίων νά προετοιμάζει δημοψήφισμα προκειμένου νά ἐγκρίνει ὁ λαός τό ὄνομα στό ὁποῖο θά καταλήξει ἡ διαπραγμάτευση καί στή χώρα μας ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ νά ἀγνοεῖται ἐπιδεικτικά καί ὑπεροπτικά.

Ἄν νομίζουν ὅτι ὁ λαός εἶναι μέ τό μέρος τους γιά τό θέμα τῆς Μακεδονίας μας, δέν ἔχουν παρά νά τόν ρωτήσουν, δέν ἔχουν παρά νά κάνουν δημοψήφισμα.

Μέχρι τότε ἐμεῖς δέν θά παύσουμε νά διακηρύττουμε μέ κάθε τρόπο καί πρὸς πᾶσα κατεύθυνση τήν ἀντίθεσή μας σέ ὅποιαδήποτε σύνθετη ὀνομασία τῆς γειτονικῆς χώρας πού θά περιέχει τόν ὄρο Μακεδονία, γιατί Μακεδονία εἶναι τό δικό μας ὄνομα, ἡ δική μας ταυτότητα, ἡ δική μας ἱστορία καί δέν τήν ξεπουλάμε οὔτε τήν χαρίζουμε σέ κανένα.

Μποροῦν νά ὀνομασθοῦν, ἂν θέλουν, Δημοκρατία τῆς Δαρδανίας. Ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι δέν θά βρεθεῖ χέρι ἐλληνικό, μακεδονικό, πού θά ὑπογράψει τήν καταδίκη καί τό ξεπούλημα τῆς Μακεδονίας μας.

Ἡ Μακεδονία εἶναι μία καί εἶναι ἐλληνική, ἀλλά καί ἡ Ἑλλάδα εἶναι Μακεδονική. Γι' αὐτό ζητοῦμε νά μὴν πουλήσετε τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας μας, τουτέστι τήν Ἑλλάδα μας.

ΨΗΦΙΣΜΑ

6ης Ιουνίου 2018

Σήμερα, τήν 6η Ιουνίου 2018, ὁ Ελληνικός Λαός, ὁ κατά τὸ Σύνταγμα κυρίαρχος τοῦ κράτους καὶ ἐντολέας τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβέρνησης, συνελθὼν σὲ ταυτόχρονες Λαϊκές Συνελεύσεις στις πόλεις τῆς Ελληνικῆς Επικράτειας πού ἀναφέρονται παρακάτω, γιὰ νὰ αποφασίσει γιὰ τὴ θέση τοῦ ἔθνους ἐπάνω στο θέμα τῆς ἐκχώρησης τοῦ ὀνόματος “Μακεδονία” στὴ γείτονα χώρα πού το ἔχει υφαρπάξει καὶ θέλει νὰ το οικειοποιηθεῖ, καταπατώντας κάθε ἱστορικὴ καὶ λογικὴ τεκμηρίωση τῆς πατρότητας καὶ κυριότητος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ὀνόματος,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΚΑΙ ΕΝΤΕΛΛΕΤΑΙ

πρὸς τὴν, κατά τὸ Σύνταγμα, ἐντολοδόχο τοῦ Βουλῆ καὶ Κυβέρνηση τῆς Χώρας, νὰ ἀποκλείσει κάθε ἐνδεχόμενο ἀποδοχῆς τῆς χρήσης τοῦ, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, Ελληνικοῦ ὀνόματος “Μακεδονία” καὶ κάθε παραγωγὸς τοῦ, καθὼς τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶναι ταυτόσημο με τὸ ὄνομα “Ἑλλάς”.

Τὸ ὄνομα αὐτό, πού ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο στοιχεῖο τῆς ταυτότητας τοῦ Ελληνικοῦ ἔθνους, ἀποτελεῖ ταυτόχρονα τὴν ἱερὰ κιβωτὸ καὶ φορέα τῶν ἐνδοξότερων σελίδων τῆς παγκόσμιας ἱστορίας.

Ἡ σημερινή, ἐδὼ στὴ Βέροια Λαϊκὴ Συνέλευση, δηλώνει ἀποφασισμένη, νὰ το υπερασπισθεῖ μέχρις ἐσχάτων, κατά τὸν Ελληνικὸ τρόπο, με τὸν ὁποῖο ἡ Ἑλλάδα γράφει πάντοτε τὴν ἱστορία τῆς.

Ἡ μὴ συμμόρφωση τῶν ἐντολοδόχων τοῦ Λαοῦ στὴν ἐντολὴ αὐτὴ τοῦ Λαοῦ, θὰ ἀποτελέσει κατάφωρη παραβίαση καὶ ἀντιστροφή τῶν ρόλων ἐντολέα καὶ ἐντολοδόχου πού ὀρίζει τὴ Δημοκρατία.

Ὁ Λαός δὲν θὰ μείνει ἀπαθὴς θεατῆς. Εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ἐπιβάλλει τὴν ἀπόφαση τοῦ καὶ τὴν ομαλὴ λειτουργία τῆς Δημοκρατίας πού, με τὸ Σύνταγμα, ὀρίζει ρητὰ καὶ ξεκάθαρα, ποίος εἶναι

εντολέας και ποιος εντολοδόχος. Ποιος αποφασίζει και ποιος εκτελεί τις αποφάσεις.

Το ψήφισμα, εγκρίθηκε και ψηφίστηκε ομοφώνως από την Ανοικτή Λαϊκή Συνέλευση που έλαβε χώρα στην πόλη της Βεροίας, την 6η Ιουνίου 2018.